

ಹಾಸ್ಯ ಒಂದು ಮನೋಲಾಸ

ಸದಭಿರುಚಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ವಾಹಿನಿಗಳನ್ನು ತಡಹಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನಾಗರಿಕ ದೇಹಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅಸಭ್ಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಕಂಡುಕೇಳಿ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಹಾಸ್ಯರಸದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಹಾಸ್ಯ ಶುದ್ಧ ಮನೋಲಾಸವನ್ನು ನೀಡುವ ಆನಂದ ಲಹರಿ. ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ದುಗುಡ ದುಮ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಮರೆಸಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು. ಇಂದು ಬಹುತೇಕ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಕಾರ ವಿಕೃತಿಗಳು ಅದರ ವಿರೂಪ.

ವಾರದ ಪತ್ರ

ಇನ್ನು ಹಲವಾರು ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಕೋತಿಗಳಂತೆ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ನೆಗೆದು ಕುಣಿದು ಅಬ್ಬರಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಚಿತ್ರರಂಗದ ಭೀಷ್ಮ ಜಿ.ವಿ. ಅಯ್ಯರ್ ಅವರ 'ನಾಟ್ಯರಾಣಿ ಶಾಂತಲಾ' ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಭಾಷಣೆ ಬರೆಯುವಾಗ ಹಾಸ್ಯರಸ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕುರಿತು ಅವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದು ಇಂದೂ ನೆನಪಿದೆ. ಅದರ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಆ ಹಿರಿಯರ ಮಾತಲ್ಲೇ ಕೇಳಿ; 'ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಕೈ ತಿರುಗಿಸೋದು, ಕಾಲು ಕುಣಿಸೋದು ಮುಖ

ಚೇಷ್ಟೆಗಳು ಹಾಸ್ಯ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯ ಯಾರನ್ನೂ ಚುಚ್ಚಬಾರದು. ಅದು ಕೀಳು ಅಭಿರುಚಿ ಆಗಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ನಾಟಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಾಸ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲಾರ್ಥವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನಾವು ಅದನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಂದುವೇಳೆ ನಾವೇನಾದರೂ ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರು ಬ್ಯಾಡೀಪ್ಪು ಬ್ಯಾಡಿ... ಇಂಥ ಮಾತುಗಳು ಸಮಾಜವನ್ನು ಹುಣ್ಣು ಮಾಡಿಬಿಡುವೆ. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೇ ನಿವಾರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ನಾನು ಕೂಡ ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಿಳೆಯರ ಅಂಗವಿಸ್ವಾಸ ಸೊಗಸು ಶೃಂಗಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅನುಕರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗಾಸಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಅರಿವಂತೂ ಸದಾಕಾಲ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ ಅಂದರೆ ಎಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಹಾಸ್ಯ ಘನತೆಯನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ನಟನಟಿಯರು ನಿರ್ದೇಶಕರು ಈ ಹಿರಿಯರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ?

-ಭಾರತೀ ಕಾಸರಗೋಡು

ಹಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಹಾಡುತ್ತವೆ

ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮರುಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ಔಚಿತ್ಯವೇನು? ಅದರಲ್ಲೂ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ 'ಕೃಷ್ಣ ಸುಂದರಿ' 'ತ್ರಿನಯಿನಿ' 'ನಂಬರ್ 1 ಸೊಸೆ' ಇವುಕೇವಲ ಎರಡುಮೂರು ಉದಾಹರಣೆ. ವಾರಾಂತ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಾರ ಪೂರ್ತಿ ಪದೇ ಪದೇ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ನಮ್ಮ ಸಿನಿಮಾ ವಾಹಿನಿಗಳೂ ಇದರಿಂದ ಹೊರತಲ್ಲ. ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ರಂಗಭೂಮಿ, ಪ್ರವಾಸಿ ತಾಣಗಳು, ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಕನ್ನಡದ ವಾಹಿನಿಗಳ ಘನತೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

-ಆರ್. ವೀರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಇದು ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಕಥೆ!

'ಕಸ್ತೂರಿ ನಿವಾಸ'ದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ 'ಪುಟ್ಟಕ್ಕನ ಮಕ್ಕಳು', 'ಗಿಣಿರಾಮ' ಹಾಗೂ 'ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ' ಆದರ್ಶ 'ಅಣ್ಣತಂಗಿ'ಯರು. 'ಮಿಥುನ ರಾಶಿ'ಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದ 'ಕಾವ್ಯಾಂಜಲಿ' ಅದೊಂದು ದಿನ 'ಮತ್ತೆ ವಸಂತ' ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ದೊರೆಸಾನಿ'ಯಂತೆ ಮನೆ ಹೊಸಿಲು ದಾಟಿ ರಸ್ತೆಗಿಳಿದಾಗ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಚೆಲುವ 'ಸತ್ಯ' ಎದುರಾದ.

ಪರಸ್ಪರ ಕಣ್ಣು ಕಲೆತು ಮನ ಒಂದಾಯಿತು. 'ಯಾರಿವಳು?' 'ನನ್ನರಸಿ ರಾಧೆ' ಇರಬಹುದೇ? ಇವಳು ಖಂಡಿತ 'ನಮ್ಮನೇ ಯುವರಾಣಿ'ಯಾಗಲು ಲಾಯಕ್ಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಸತ್ಯ ಮರುದಿನವೇ ತನ್ನ ತಾಯಿ 'ನಯನತಾರ' ಅಕ್ಕ 'ನಂದಿನಿ', ಹಾಗೂ ತಂಗಿ 'ಸೇವಂತಿ'ಯೊಂದಿಗೆ ಫಲ ತಾಂಬೂಲ

ಹಿಡಿದು ಬಂದೇಬಿಟ್ಟ. ಉಭಯತ್ರಯರೂ ಒಪ್ಪಿ ಮಾತುಕತೆಯೂ ಮುಗಿಯಿತು. ತಡ ಮಾಡಿದರೆ 'ಹಿಟ್ಟರ್ ಕಲ್ಯಾಣ'ದಂತಾದೀತು 'ಮಂಗಳ ಗೌರಿ ಮದುವೆ'ಯಂತೆ ಶುಭಸ್ಸು ಶೀಘ್ರಂ ಮುಗಿಸುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅದರ ಮರುವಾರದಲ್ಲಿಯೇ 'ಗಟ್ಟಿಮೇಳ' ಊದಿಸಿ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರಾದರು. ನವದಂಪತಿ 'ಜೊತೆಜೊತೆಯಲಿ' ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಮಧುಚಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಇಲ್ಲಿಗೆ 'ಶುಭಮಸ್ತು'.

-ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾವ್, ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಅಭಿನಯಗಾರ

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 'ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ'ಯಲ್ಲಿ ಶಬರಿಮಲೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿ ದೇಗುಲದ ವೈಭವದ ಪೂಜಾ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಅಪರೂಪದ 'ಜ್ಯೋತಿ' ದರ್ಶನವನ್ನು ಬಹಳವೇ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿವರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಹೆಸರಾಂತ ನಟ, ವಿಮರ್ಶಕ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರ ಶಿವರಾಮ್ ಅವರು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ವರ್ಷ ಅವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳವೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ

ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತೆ ಆದ ಕಾರಣ ಶಿವರಾಮಣ್ಣನ ಗೈರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರ ಉಂಟು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ವಿಧಿಯಾಟದ ಮುಂದೆ ಅನ್ಯ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಆರೇಳು ದಶಕಗಳವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನತೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಜಗಲಿಗಳಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳಿಸಿದ ನಟ ಪ್ರವೀಣನಿಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ವಕ ನಮನಗಳು.

-ರಾಜೀವ್ ಎನ್. ಮಾಗಲ್, ಸಕಲೇಶಪುರ

ಮುಕ್ತ ಪ್ರವೇಶದ ಐಸಿಯು

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಐ.ಸಿ.ಯು. ತೀವ್ರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ರೋಗಿಯ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವ ಘಟಕ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ. ರೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೂ ನಿಗದಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ರೋಗಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರಂತರ ಪರಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಐ.ಸಿ.ಯು.

ಆದರೆ 'ಗಿಣಿರಾಮ'ದ ಐ.ಸಿ.ಯು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ 'ತೆರೆದಿದೆ ಮನೆ ಓ ಬಾ ಅತಿಥಿ...' ಎಂಬಂತಿದೆ. ಆಯಿ, ಯಶಸ್, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವರು ಬಂದು, ಅವನ ಎದುರಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗೆ ಯಾವ ಭದ್ರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ. ಶಿವರಾಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ರೌಡಿಗಳು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿ, ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗುವಾಗ ಮಹತಿಯ ಬೊಬ್ಬೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳದಿರುವಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಕೊರತೆಯೇ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಿ.

-ಮನೋಜ್ ಕುಮಾರ್ ಕೆ. ಬೆಂಗಳೂರು